

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

VRIJDAG, 15 JULIJ.

Diese Courant verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de helft f 2.50; franko door het geheele Rijk.

Breda, 15 Julij, FRANKO te adresseren aan het Bureau der Courant.

AMSTERDAM, 14 Julij.

De Katholiken zijn steeds bij ons te lande door zekere partij, die strekt tot Jezuiten, thans als ultramontanen. Het woord Jezuit is afgesleten sinds de zich noemende orthodoxe protestantsche Jezuiten zijn genaamd. De Nederlander heeft daarom het ultramontanisme voor de verandering in den wandel gebragt, als het mikpunt, waarop de Protestanten het regt hebben hunne gal af te spuwen. Zoodra in deze dagen tegen de Katholiken en de Katholieke Kerk moet worden uitgevallen, dan doet men zulks slechts tegen de ultramontanen, niet tegen de Katholiken; maar men gebruikt de voorzorg, om waar het pas geeft, te laten gevoelen en zelfs te verklaren, dat heden ten dage schier alle Katholiken ultramontanen zijn.

Wat hebben dan toch de ultramontanen, dat is de Katholiken ten hunnen laste? O schroomlijk veel. Verheerlijken zij niets meer of minder zijn dan lieden die het onzedelijk beginsel tot bestendige gedragslijn nemen dat het doel de middelen wettigt. Om het Protestantisme aan te vallen, te bestrijden en te overwinnen meenen de Katholiken dat alles geoorloofd is, en veroorloven zij zich dan ook alles. Zoo luidt de bevestiging. En het bewijs? O! dat wordt niet geleverd; dat behoort niet geleverd te worden. Waar is het ooit in de hieper wereld van de thans heerschende Nederland-vaardigheid gehoord dat er bewijs noodig is, dat men de Katholiken beschuldigt? De Katholiken zijn immers de *paria's* van den vaderlandschen bodem, waarop ieder onverlaat den voet kan drukken, gelijk men ongediarte vertreedt, zonder dat er iemand acht op geeft.

Het doel wettigt de middelen. Wanneer bragten de Katholiken van Nederland die leer in praktijk? O dat deden zij niet. Maar sommige onzer protestantsche dweepers veroorloofden zich allerlei onbehoorlijke middelen tot hun doel. En dewijl de Katholiken de zondenbok zijn van dat onrustig deel onzer anderszins goede bevolking, zoo spreekt het van zelf, dat de Katholiken de schuld moesten dragen van hetgeen zij wel niet misdeden, maar wat tegen hen misdaan werd. Daarin ligt de sleutel der geschiedenis van de jongste dagen.

Zoogenaamde konservatieven, zoogenaamde anti-revolutionairen, zoogenaamde liberale predikanten veroorloofden zich als één man tegen de Katholiken. Waarom? Door den haat, dien men tegen de Katholiken gevoelt, en de wettige op te wekken, eene beweging in het land te maken, die ieder der drie partijen in haar voordeel zou doen overheerschen.

De zoogenaamde konservatieven wilden het roer van staat hemagtigen en tevens de maatschappijen onder de bescherming van de regering plaatsen, die heerschzucht was dus haar doel.

De zoogenaamde anti-revolutionairen hebben een omwenteling in den staat op het oog. Zij wenschen en te heerschen over de staat, en hun kerkje, in de protestantsche kerk, die schrijlings over de protestantsche kerkgenootschappen heen ligt. Blijkt ook de heerschzucht niet?

De zoogenaamde liberale predikanten begeeren ook eene staatsomwenteling, waarin zij een woord in den staat zullen hebben in te brengen en hunne onchristelijke beginselen tot staatskerk inrigten, om Katholiken en Groenen gezamenlijk aan den band te leggen. En wat anders is daarin blijkbaar dan wederom heerschzucht?

Maar wat nu gedaan opdat ieder der genoemde partijen haar doel bereiken zou? Och, dood eenvoudig de Katholiken van heerschzucht beschuldigen. Daartoe was het ijs gebroken door het orgaan der anti-revolutionairen, dat slechts het sinds lang ingeslagen pad had te vervolgen. Prof. Vreede trok de alarmklok voor de konservatieven en de *Morgenster*, voor de liberale predikanten, om niet te spreken van de *Fakkel*, die al sinds lang op de baan vooruit was.

Daar werd een misbaar gehoord over de heerschzucht van Rome ter gelegenheid der kerkregeling, dat de hairen daarvan moesten tot herge rijzen. Het was ijselijk.

Eerst had de *Nederlander* aangekondigd, dat de tijd zou terug komen der Roomsche heerschevatten en martelvuren. Die tijd nu, zeiden de overigen, was aangebroken door de kerkregeling. En het volk op straat begreep dat werkelijk de Bisschoppen in aantocht waren met beulen en boeijen, om iederen Protestant, die niet voor hen zou neerknielen, aan de bloedige trawanten der inquisitie, zonder vorm van proces, over te leveren, gelijk de Groote Heer aan zijne dienaren de zijden koord te huis zendt, met parate executie zonder mogelijkheid van verzet.

Zoo werd dan aan Rome heerschzucht toegedicht, om de drie partijen in de gelegenheid te stellen van aan hare eigene heerschzucht te kunnen voldoen.

Men verkreeg het volgende voorloopig resultaat:

1°. De konservatieven kwamen aan het roer van den staat.

2°. De Groenen erlangen eenige mannen hunner kleur in de Kamer, en buiten de Kamer stegen zij zeer in invloed.

3°. De liberale predikanten zagen zich gesteund door een minister naar hun wensch en door vertegenwoordigers van hun kleur.

Dit voorloopig resultaat bragt een ander voort, namelijk de *monster-voordragt*, die de konservatieven met willekeur bekleedt; den Groenen, in de toekomst, waarop zij rekenen, de heerschappij belooft, en den liberale predikanten slechts daarom niet genoegzaam voldoet, omdat de kans voor hunne onchristelijke staatskerk niet zeker genoeg wordt gemaakt tegen de Groenen.

Natuurlijk geven daaraan hun bijval de konservatieven bij monde van de *Amsterdamsche Courant*, de liberale predikanten door de *Morgenster*, en de Groenen, zij die gewoon zijn alles af te keuren, door het betekenend stilzwijgen van der *Nederlander*.

Maar waar blijft bij dit alles de vrijheid van godsdienst, die men boven de daken heeft uitgeroepen tegen de Katholiken, welke men voorstelde als wilden zij de vrijheid van godsdienst door hunne kerkregeling vernietigen? Nu, de vrijheid van godsdienst! Wie is onnoozel genoeg om daaraan nu nog te denken, nu de mannen der beweging meenen dat zij de baas zijn? Wie hunner bekommert zich over de vrijheid van godsdienst? Dit mogen de Katholiken doen, in hunne domheid, met de wezenlijk liberale Protestanten, die de eigenaardigheid van de protestantsche verdraagzaamheid niet kennen! Het land is vrij en de godsdienst ook, als van Hall regeert, Groen kans heeft om dat bewind over te nemen, en de predikanten er op rekenen, dat zij Groen zullen kunnen breidelen met de Katholiken.

De vraag is nu slechts, hoe men het voorstel tot wet zal maken. De *Amsterdamsche Courant* heeft daartoe het middel aangewezen, dat geheel in het systeem ligt der jongste beweging, namelijk: *het doel wettigt de middelen*. Die het doel wil, zegt de goede, en onhandige *Amsterdamsche* babbelaarster, wil de middelen: *qui pro se fit in malis moribus*. Het *Handelsblad*

hebben, dat moet zij ook niet door de *Amsterdamsche Courant* terug deinken, al is het, voegen wij er bij, dat de wet de godsdienstige vrijheid vernietigt, de Grondwet schendt, willekeur invoert, de toekomst voor alle partijen ondragelijk maakt, het vaderland in gevaar brengt, en de koninklijke dynastie op het spel zet.

Wat eene hooge zedelijkheid spreekt uit dit alles! En hoe wordt ook van deze zijde de verfoeienswaardige monsterwet aan den eerbied van het verstandig publiek aanbevolen! Alles is hier aan elkander geëvenredigd: doel en middelen zijn even monstrueus.

En men vleit zich, dat men zulk een gedrochtelijk juk door zulke gedrochtelijke middelen niet slechts aan 12 maal honderd duizend Katholiken zal kunnen laten welgevallen: maar zelfs aan de honderd duizende niet dweepende maar bezadigde Protestanten zal kunnen opleggen!

De Grondwet ontleedt art. 3 van de monsterwet in dezer voege:

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 regels de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien een cent regelget betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

»Even ondoelmatig is de beperking van art. 3: »Vreemdelingen worden tot het bedienen van de openbare godsdienst niet toegelaten, dan na daartoe door de Regering de overtuiging te hebben verkregen.» Volgens de Regering van Toel. strekt zij om de Regering de overtuiging te doen hebben, dat de vreemdelingen waarborgen tegen uitspattingen opleveren.

»Wat is hier uitspatting? »Zondigen tegen de wetten der zedelijkheid of de regels van het maatschappelijk verkeer? onbehoorlijke bediening der godsdienst binnen de wanden der kerk? afwijking van leer en belijdenis? — of aanzetting tot misdaad, tot oproer, tot allerlei verkeerdheid?

»Met het eerste mag de Staat zich bemoeien; voor het laatste moet de strafwet worden ingeroepen.

»Tegen welke uitspattingen van den vreemden prediker moeten waarborgen gezocht worden?

»Mijne Heeren! wat verstaat gij door de uitspatting van een vreemden predikant?

»Geeft een voorbeeld. Het zal tevens geschikt zijn om aan dat beeld; dat gij uit het leven neemt, de zedelijkheid van den waarborg te toetsen.

»Is het verkregen verlof een band, die den vreemde van uitspatting kan weerhouden?

»De vreemde godsdienstleeraar is, volgens de Regering, een gevaarlijk wezen; hij is immers hier gevestigd »zonder betrekkingen, zonder belang, en zeker zonder vaderlandsch [Nederlandsch?] gevoel.» Om te prediken heeft hij verlof noodig; gij geeft het hem; hebt gij nu waarborg dat hij »zonder gevaar van zijn bijna onschendbaar standpunt het woord kan voeren?»

»Op welken grond zal men verlof geven of weigeren? Zal men zich ontfermen van de Regering, die hem hier heeft geplaatst, hem verzoeken zich een ander land te zoeken?

»Of tot hen die den vreemde niet kennen, maar de heer Coquerel te »Hage zal komen prediken? zal men dan advies vragen bij den Waalschen kerkeraad, of bij pastoor of rabijn? Of zal men eerst schrijven naar het land, waar hij »betrekkingen» heeft en »vaderlandsch gevoel.» Indien eene bezending Schotten ons hier tot het onverdorven Schotsche geloof wil bekeeren, zal dan de vrijheid der prediking bij ons afhangen van hetgeen het Engelsch gouvernement ons wil doen weten?

»Alles wel; zoo de minister dezelfde bejdenis heeft als de vreemde. Maar zoo hij dit niet heeft; zoo hij die der »gezindte» des vreemden beschouwt als dweepers, of als ketters, of als ondermijners van het geloof, waar het land mede staat of valt, zal er dan geen aanleiding zijn, in dit artikel, tot partijheftigheid, tot willekeurig belet eener naar zijn inzien gevaarlijke prediking?

»En wat zijn de uitkomsten, ingeval er geen willekeur plaats vindt? Men vermoedt, op gronden, die bijkans geen twijfel meer overlaten, dat er een zeer gevaarlijke preek zal worden gehouden. Men weigert het verlof. Maar de vreemdeling preekt toch; want hij heeft hem gehoren kan, die hem gehoren kan, die hem gehoren kan.

»Hij kan het er zelfs voor de tweede maal op wagen, daar hem dan niets zal treffen dan ontzetting van regten, die hij hier niet heeft, noch denkt uit te oefenen.

»Heerlijke waarborg!

»De verdachte preek, maar doet dit nu juist zoo kalm en waardig, dat alle last der weigering van het verlof op de regering terugvalt.

»Of de onverdachte krijgt verlof, spat uit, en de regering draagt de schuld, dat zij de maatschappij niet beter heeft gewaarborgd, terwijl juist daarvoor haar de wapens zijn in handen gegeven.

»Is dat nu, wij vragen het met vrijmoedigheid aan elken onbevooroordeelde, . . . is dat nu eene verstandige bepaling? Is die noodig om een toestand te doen »geboren worden, waarin gelijke bescherming zal kunnen worden verleend?»

»Is dat nu een middel tot bevrediging, dat in de Schotsche, Schotsche of Engelsche kerken geen prediker mag komen preken, geen . . .

de synagoge mag dienst doen, zonder dat de Regering alvorens onderzoek doe naar zijn handel en wandel, rondzie naar waarborgen, die niet te vinden zijn, en dan eerst hem voorzie met eene permissie om te preken.

»Het is zeker eene bevestiging die op den weg ligt der anti-revolutionairen. Een der belangrijkste punten, die met behoud der eigenaardigheid van eigen richting, voorloopig kan worden aangenomen. Niets toch zal beletten haar toe te passen in Groenlandschen zin. Want het verlot kan des noods ook afhankelijk worden gemaakt van de voorloopig onderzoek naar de leer van den zwaartepunt der eenen normalen toestand immers zou (volgens den heer Groen) de Regering acht geven op het criterium van de Kerk, op de leer, de belijdenis. De Regering zou geene leeraren zien in hen, die zich bejueven in het bestrijden van haar leer.

»Het is dus een ietwat Groen ministerie, en het stelt zich het gelukkigst over den vreemde die hier leden van zijn genade wil stichten en voorgaan. »List deze stap niet op den weg der mannen, die over trekking van het regt der gezindte klagen, want een Groenlandsche hoogleraar in eene Haagsche kerk voorbidt en Gods Woord verklaart?

»Dat het eerste artikel I der monsterwet No 2 een leghuis is, waarin zich wapenen bevinden tegen alle vrijheden, die geacht mogen worden de vorollaria te zijn onder godsdienstvrijheid, wordt al meer en meer erkend.

»In de hoogste mate zou het derhalve inkonsequent zijn, dat zij, die tegen de laatst voorgedragene Armenwet geand waren, hunne goedkeuring gaven aan deze monsterwet.

»Tweede schrijft dan ook de *Arnhemse Courant*, in antwoord op de vraag, wat o. a. art. 1 dier wet voorvoorschrijft, datgene, zoo antwoordt zij, waar tegen de zestienhonderd en zooveel adressen waren gericht; onderwerping van de bepalingen, door de kerk omtrent hare armverzorging gemaakt, aan de goedkeuring van den Staat.

»Wij duiden het aan het ministerie. Donker van Hall wijst erop, dat het zijn programma in milderen zin reeds verzoekt. Dat programma was niets anders dan een *patente* stuk, bestemd om het nieuwe ministerie te maken; alleen omdat het ontwerp van armverzorging tegenkanting had gevonden, werd in dat programma zeer behendig en dubbelzinnig op art. 10 in de wet met het eerste en tweede ontwerp van armwet gewezen.

»Wij duiden het ook aan het ministerie niet enkel, dat het in zijne positie opzettelijke en duidelijke vermelding van zijne veranderde zienswijze in dit wetsontwerp niet waar het anders niet ongepast zou geweest zijn, te maken en noodig rekende. Wij konstateren alleen, dat de kerkelijke armverzorging in dit wetsontwerp wel degelijk aan banden wordt gelegd, en dat het ontwerp daardoor van onderscheidene kanten in de Kamer tegenkanting zal vinden.

»De *Arnhem* wordt door de aanzienlijke en welgezete Katholieken geteekend het navolgende adres:

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Mijne Heeren!

»Wij ondergetekenden, allen belijders van de Katholieke godsdienst en ingezetenen van Arnhem, provincie Gelderland, wenden ons met den diepsten eerbied, maar tevens met levendigen nadruk tot U de vertegenwoordigers van het Nederlandsche volk, om U onze bekrachtigingen en wenschen kenbaar te maken met betrekking tot het wetsontwerp, regende het toezigt der Regering op de onderscheidene kerkgenootschappen.

»Wij hebben met de diepste verontwaardiging de gewarande afwijking galegeslagen ter zake van de organisatie van ons kerkgenootschap, sedert de laatste drie maanden in het leven gekomen en kunstmatig onderhouden. »Wij hebben ons beacht. Als rustige burgers, die het meenen met het vaderland, hebben wij het pligt te wijzen en de bestaande ongewoontheid niet te veranderen, al ware het ook alleen door op te kloppen met de godd. regt.

»Wij hebben ons beacht. Als rustige burgers, die het meenen met het vaderland, hebben wij het pligt te wijzen en de bestaande ongewoontheid niet te veranderen, al ware het ook alleen door op te kloppen met de godd. regt.

»Wij hebben ons beacht. Als rustige burgers, die het meenen met het vaderland, hebben wij het pligt te wijzen en de bestaande ongewoontheid niet te veranderen, al ware het ook alleen door op te kloppen met de godd. regt.

»Wij hebben ons beacht. Als rustige burgers, die het meenen met het vaderland, hebben wij het pligt te wijzen en de bestaande ongewoontheid niet te veranderen, al ware het ook alleen door op te kloppen met de godd. regt.

»Wij hebben ons beacht. Als rustige burgers, die het meenen met het vaderland, hebben wij het pligt te wijzen en de bestaande ongewoontheid niet te veranderen, al ware het ook alleen door op te kloppen met de godd. regt.

»Wij hebben ons beacht. Als rustige burgers, die het meenen met het vaderland, hebben wij het pligt te wijzen en de bestaande ongewoontheid niet te veranderen, al ware het ook alleen door op te kloppen met de godd. regt.

van het toezigt der Regering op de onderscheidene kerkgenootschappen, onpligt te spreken, en onpligt waarvoor elke bedenking wijkt.

»Wij aarzelen niet het te verklaren: bezwaarlijk konde men eene regeling uitdenken meer geschikt om godsdienstige plichtschappen aan te spreken en onverschilligheid te doen bloeien tusschen burgers van den zelfden Staat.

»De bescherming der godsdienstige vrijheid tegen elke aanranding. Ziedaar den grondslag der verdraagzaamheid, en eene voorwaarde van orde en rust in den Staat.

»Die wetsvoordracht, ze is in strijd, ze is onbestaanbaar met de Grondwet. — Die Grondwet duldt in zake van godsdienst geene preventieve maatregelen.

»Het onderhavige wetsontwerp tast de vrijheid van godsdienst, het regt van eigen organisatie, de vrije belijdenis en oefening aan in hare hartader. (Art. 1) Het gezag in de Kerk, — niet de Regering, — behoort de zaken der kerk te regelen. De vrije oefening van de godsdienst in de Grondwet geschreven, kan niet afhangen van de willekeur der Regering. Het kan haar niet worden overgelaten door het eendolens afkeuren van zets, en voor geestelijke bedieningen en van standplaatsen voor kerkgebouwen, de organisatie te beletten van een kerkgenootschap, door godsdienstoefening, onmogelijk te maken of naar de achterblijven te verbannen.

»De geschiedenis, ook des Vaderlands, leeraart, helaas! de noodzakelijkheid van de godsdienst te beschermen tegen de mogelijke trouwelooheid eener Regering.

»De wonden aan het Vaderland geslagen ter gelegenheid van de godsdienst, — nooit waren zij het gevolg van overdueren vrijheid, maar altijd van bemoeienissen des Staatsbestaans met zaken van kerkelijken aard. Niemand vermag een feit aan te halen tot staving van het tegendeel. En deze voordracht, niet te treden met de toekomst te bedreigen, moet ze zelfs terugwerken op het voorledene.

»Geheel het wetsontwerp, ja deszelfs schijnbaar onschuldige bepalingen (de art. 4, 5 en 7) strekken alleen om een even onverschillig als onrechtmatig wantrouwen uit te drukken tegen twee vijden van Nederlands bevolking.

»Wij stellen er prijs op Nederlanders te zijn, er den naam van te dragen, er de regten van te genieten. Het zal den Lande welgaan, zoo allen het even eerlijk meenen met Vorst en Vaderland als wij. — Wij zijn geene vreemdelingen; wij bezitten dezelfde grondwettige regten als ieder burger van den Staat. Wij kunnen, wij willen geen achterdoel, geen wantrouwen tegen ons hebben. Niemand heeft ons iets te verwijten, of ander te regtvaardigen.

»Vergeet het niet Mijne Heeren! dat wetsontwerp grijpt in, in het geweten van twee vijden der Nederlandsche bevolking, van twaalf maal honderd duizend Katholieken. Hunne godsdienst en hare vrijheid, zij is hun dierbaarder dan het leven.

»De geschiedenis dezer eeuw is daar, om te getuigen hoe de Voorzienigheid den val van Rijken en Dynastien somtijds vasthecht aan het oogenblik der verdrukking van de godsdienst.

»Met den kommissaris des Konings in de provincie Zuid-Holland, met den voorzitter van Nederlands hogste regterlijk kollegie zeggen wij het onbewimpeld: Er is een regt, hooger dan het geschreven regt, dat door de wet wel kan worden aangerand, nimmer vernietigd.

»Van U de vertegenwoordigers van het Nederlandsche volk, van uwe regtvaardigheid vragen wij met vertrouwen de verwerping van eene wetsvoordracht, waarvan het belang van den Koning, het belang van het Vaderland, waarvan de Grondwet, door U bezworen, U de aanneming verbiedt.

»Het te Kampen tegen de monsterwet geteekende adres, luidt aldus:

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te Gravenhage.

»Wij ondergetekenden, allen ingezetenen van N. N., ons bedreigd gevoelende in het genot der vrijheid, waarvan het behoud door geene offering te zwaar gekocht kan worden, en waarvan de waarborg in de Grondwet van den Staat door de onduidelijkste bewoordingen is uitgedrukt, veroorloven ons gebruik te maken van een ander regt ons door de Grondwet verzekerd, namelijk van ons verbieding tot deze hooze Vergadering te wenen, ten einde wij in het regt der vrije uitoefening onzer Godsdienst mogen worden gehandhaafd.

»Er is bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal een ontwerp van Wet ingekomen, regende het toezigt op de onderscheidene kerkgenootschappen, hetwelk onze bekrachtiging in de hoogste mate heeft gaande gemaakt, dewijl al de bepalingen daarvan voortvloeien uit art. 4, 5 en 7 uitgenomen, met de vrije uitoefening onzer Godsdienst onbestaanbaar zijn. Ieder onbevooroordeeld, die met onze Godsdienst bekend is, zal zich, door de afwijking van dit wetsontwerp hiervan overtuigen.

»Toen wij door straatruimoor beleedigd, door pamfletten en libellen gelasterd en verguisd werden, zwe-

gen wij geduldig en verdroegen langmoedig den loon aan onze godsdienstige gevoelens aangedaan; dan, nu van de zijde der Regering tegen herhaalde en plegtige verzekeringen van het tegendeel, maatregelen worden voorgedragen, welke, indien zij Wet worden, onz godsdienst aan banden leggen, onze heiligste regten schenden en in het heiligdom des gewetens doordringen, en zoudde stilzwijgen lafhartig pligtverdragen en ten hoogste misdadig worden.

»Welke waarde de Katholieken aan de vrije uitoefening hunner godsdienst hechten, is al te zeer bekend, dan dat wij daarover in eenige bijzonderheden zouden treden. Het voorgedragen wetsontwerp tast die vrijheid, ons zoo dierbaar, in de ingewandten aan, en zult in spijt der Grondwet zelve die geen ander regt ons meer uitdrukkelijk toekent, dan dat der vrijheid van godsdienst. Deze beweegreden alleen zal genoeg zijn om U Mijne Heeren, te doen besluiten de aanhangige wet te verwerpen.

»Overtuigd dat uwe roeping en uw ernstige wil de regten van allen en voor allen te handhaven, durven wij met het volste vertrouwen ons bededen tot u rigten om aan het voorgestelde wetsontwerp, regende het toezigt op de onderscheidene kerkgenootschappen, een afkeurend votum te geven.

Welk doende

den Julij 1853.

In de omstreken van Noord-Wijkerhout cirkuleert het volgende adres:

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Edelmogende Heeren!

»Wij zijn meer dan verontwaardigd over de wet welke men U. E. M. met betrekking tot de kerkelijke aanlegenheden heeft durven aanbieden, met het doel om s Lands Ingezetenen in hunne dierbaarste regten te krenten.

»Hoe men dreigt ons met regibanken en kerkers als wij van onze godsdienstige vrijheid gebruik maken; en men zou niet vreezen de onkeulen, welke het in werking brengen van zulke verdrukkingen voor Vorst en Vaderland onvermijdelijk ten gevolge zouden hebben!

»In het belang van s Lands rust en welvaart verzoeken wij U dringend nimmer die onrechtvaardige wet, welke alle godsdienstige vrijheid door de Grondwet gewaarborgd verniet, door uwe veelvermogenste magt te bekrachtigen, op al U. E. M. nimmer het verwijt drukke, dat uwe wetgeving, welke de godsdienstige vrijheid verniet, en aan gevaarlijkheid godsdienstigen tweespalt, de Adressanten.

Het volgende adres is uit Deurne en Liessel door honderde inwoners ondertekend afgezonden:

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Mijne Heeren!

De ondergeteekende ingezetenen der gemeente Deurne en Liessel, van hante jeugd af, gewoon door den nederigen en zwachen handhaafde in hun sober onderhoud te voorzien, stelleren nu, in de laatste maanden, het volste vertrouwen in de wijsheid van de hante regering, en storten opgeruimd het penningske, in het zweet, hantschrijns bijeen gebragt, tot algemeen welzijn in s rijks schatkist.

Zij eerbiedigen hunnen Koning, en velen hunner, en velen hunner zonen hebben in benarde oogenblikken hun bloed niet gehad of vergoten in de redding van hunnen vaderlandschen bodem.

Geene offeringen vallen hun zwaar, in de verzekering door s lands regering bij herhaling plegtig en openbaar afgelegd, dat aan de Grondwet, als aan de heilige ark, niet geraakt en de godsdienstvrijheid ongeschonden gehandhaafd zou worden.

Nu zij lechter vernemen, dat aan Uwe Kamer een wetsontwerp is voorgedragen, hetwelk hunne godsdienstvrijheid tot in de verborgenste deelen aantast, en rust hunne veenspade voor eenige oogenblikken, in den peelschijn, en zij maken van de bevoegdheid der Grondwet gebruik, om zich als een man ten verdediging hunner heiligste regten, met den diepsten eerbied tot u te wenden.

Leden der Tweede Kamer! gij door de natie uitverkozen om hunne teederste belangen te behartigen en de bedreigde Grondwet te verdedigen, neen gij zult niet dulden, dat de godsdienstvrijheid in eenig opzigt worde aangerand. Zij verzoeken geene gunsten of voorregten, maar met hun nadrig lot te treden, vragen zij met eerbied en angst hetgeen in de Grondwet met onwettigbare tekens is opgenomen. Van een van Godsdienst, een heiligt goed, bloed en leven dienende.

En daarom bieden wij smekende ondergeteekende door al wat billijk en regtvaardig is, dat gij Mijne Heeren, in wien angst en eerbied hunne hoop berust, aan hetvensende wetsontwerp uwe goedkeurende stem moge weigeren.

Het welk doende

Deurne, 14 Julij 1853.

Het volgende is door de meeste en voornaamste ingezetenen van Limburg aan de Tweede Kamer verzonden:

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.
De ondersgetekenden, allen belidders der Rooms-katholieke godsdienst, bedruid in het genot der vrijheid, waarvoor zij goet en bloet hebben, en die de Grondwet van den Staat hun in de onduidelijkste bewoordingen waarborgen, wendend zich eerbiedig tot deze hooge vergadering, die hoeksteen is, diezelfde Grondwet, ten einde het hun op aarde dierbaarst regt gehandhaafd worde.

Onnoodig is het te zeggen, mijne heeren, dat wij doelen op het wetsvoorstel, regeltende het toezigt op de onderscheidene kerkgenootschappen bij de Kamer ingekomen, waarvan niet eene bepaling — de art. 4, 5 en 7 mitgenomen — niet de uitoefening hunner godsdienst belemmert.

De bloote lezing dier ontwerp-verordeningen zal daarvan elken onzijdige de volste overtuiging geven.

Zoolang de Katholieken zich enkel door libellen en straatrumor in hunne godsdienstige gevoelens gekrenkt zien, konden zij zwijgen, dan nu van regeringswege, tegen herhaalde en plegtige verzekeringen van het tegendeel, aan maatregelen worden voorgedragen, welke de godsdienstvrijheid der Katholieken schenden niet alleen, maar tot in het heiligste van hun geweten binnendringen, zop zwingen niet enkel lathartig maar zelfs misdadig wezen.

De prijs, die de Katholieken aan de vrije uitoefening van hunne godsdienst hechten, kan ook u, mijne heeren, niet onbekend zijn; het voorgedragene wets-ontwerp grijpt die in het ingewand aan, en zal te spoet de Godsdienstvrijheid, welke geregtigheid duidelijker dan die verkondigd heeft, van het recht te weeten om deze hooge vergadering te bewegen, naar menschelijken wetsontwerp te verwerpen.

Het is daarom, dat de ondersgetekenden in de bewustheid, dat het uwe roeping en uw ernstige wil is, de regten van allen en voor allen, overeenkomstig de Grondwet te wettigen, het uwe verzoeken tot u, uwe medelidzaamheid aan de behoudende wetten, die regeltende het toezigt der onderscheidene kerkgenootschappen, uw goedvinden totum te ontzeggen.

De *Chambre de la Meuse* schrijft:
Met bijzondere voldoening vernemen wij dat ons beroep op een algemeen petitionnement tegen de monsterwet in geheel Limburg overal weerklank heeft gevonden. Men is ijverig bezig om dit gewichtig werk zijn beslag te doen erlangen. Te Maastricht zullen morgen en overmorgen adressen worden geteekend. De geestdrift is algemeen en onweerstaanbaar.

Wij hebben in ons vorig Nummer eenige zeer beharigenswaardige woorden medegedeeld van den heer Michaud. Toevalligerwijze is de vertaling achterwege gebleven. Wij laten haar hier volgen:

Hoeveel kruid is er noodig om een 24 pondeur te laden?

— Twee pond.
Welnu! doe er vier pond op, dat zal zwaarder slag en meer effect geven.

— Doe er vier pond op, brengt er de lont aan, en het springt het kandel uit, waar je doodt de roekelozen, die het geladen hadden, zonder den vliand, tegen wien het was, in het minst te hebben beschadigd.

De historie van die 24 ponden, 24 pondeur, zou wel de historie kunnen worden van de jongste monsterwet.

Wij vernemen heeren, dat adressen, gerichtende met dat medegedeeld in ons Nummer 1839, verzonden zijn uit:

Weesp	125
Rijnsdijk	30
Kampen	78
Veuren-Landschendam,	
gem. Stompwijk	60
Harderwijk	17
Brill	67
Zevenhoven	59
Maarsse, Maarssen	
en Maarsbroek	81
Noordwijk	24
Pijnacker	82
Schalkwijk	164
Batenburg	86
Overasselt	93

De Prov. Staten van Friesland hebben tot lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal herkozen Jhr. G. R. G. van Swinderen, met 31 van de 41 stemmen.

De Provinciale Staten van Groningen hebben her-

kozen tot lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, den Heer J. de Sitter, met 32 van de 43 stemmen.

De Provinciale Staten van Noord-Brabant hebben tot leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal gekozen en herkozen, bij de eerste stemming Mr. N. F. C. J. Sassen, thans lid der Prov. Staten, en bij eene tweede vrije stemming den Heer F. J. T. de Bruyn, afgetreden lid der Kamer. De Heer Mr. N. F. C. J. Sassen gaf te kennen, dat hij zich omtrent de aanneming dier betrekking den bedenktijd voorbehield, welken de wet hem aan de hand gaf.

Door de Provinciale Staten van Limburg is de Heer de Villers de Pitte met 36 van 43 stemmen tot lid der Eerste Kamer van de Staten-Generaal herkozen.

Door de provinciale Staten van Overijssel is tot lid van de Eerste Kamer herkozen de heer Mr. W. H. Cost Jordens.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 12 Juli. Men leest in de *Constitutionnel*, dat bij den togt over de Pruth niet aanstonds aan de Fransche en Engelsche vloten bevel gezonden is om binnen de Dardanelen te komen, moet niet beschouwd worden als een blijk van wankeelmogelijkheid der Engelsche en Fransche regeringen. Deze hebben een laatst bewijs willen geven door niet tot dadelijkheid over te gaan, alvorens de aankomst te kennen der eenstige vertoogen, die door de vier mogendheden in onderling overleg aan Rusland schijnen gerigt te zijn. Men moet toch denken dat de stappen van zoedangerij, gelijktijdig door al de groote Westersche mogendheden gedaan, bevorderlijk zullen zijn voor eene vreedzame beslechting van het geschil; en het is derhalve natuurlijk dat men, alvorens den staat der zaken door een wellicht onnoodigen stap nog bedenkelijker te maken, het antwoord uit St. Petersburg afwacht op de eenstemmige en gelijktijdige vertoogen der groote hovon van het Westen. Doch met leedwezen vinden wij heden in een Russisch blad een staatsstuk, hetwelk de hoop die wij op de gematigdheid van den Keizer van Rusland stelden, aanmerkelijk vermindert. De onrgetvaardige beschuldigingen die in deze nieuwe circulaire van den Russischen rijkskanselier tegen Frankrijk en Engeland worden ingebracht, doen ons vreezen dat de vertoogen der Europeesche mogendheden bij Rusland geen ingang zullen vinden.

De laatste hand wordt gelegd aan het graf van Keizer Napoleon in de Invaliden. Het koninkrijk zal even als de toren op nieuw worden versierd. De kosten hiervan zullen slechts 3000,000 francs belopen. De schade, te Rouaan en omstreken door den jongsten hagelslag veroorzaakt, wordt begroot op 18 honderd duizend francs.

MADRID, 7 Juli. De koninklijke raad heeft besloten, dat er grond bestaat om den heer Simon de Rode geregtelijk te vervolgen wegens misbruik van gezag, in zijne hoedanigheid van gouverneur van Saragossa, bepaaldelijk bij gelegenheid der jongste verkiezingen.

— Te rekenen van af 15 Juli zal Madrid meer drinkbaar water hebben dan vroeger. De heer Sanfort, een bekwaam ingenieur, voltooit thans een door hem uitgevonden toestel, geschikt om het water tot de noodige hoogte op te voeren om het gemakkelijker in de huizen te brengen.

ENGELAND.

LONDEN, 12 Juli. Het Huis der Gemeenten heeft het wetsontwerp tot inroeping eener algemeene belasting op den eigendomsbezit, bij versterkt met geringe wijzigingen aangenomen. De *Times* zegt daaromtrent: Het Huis der Gemeenten is bereidwillig toegestreden dat de nieuwe voorstellen van den heer Gladstone, die de belasting op roerende goederen en andere onzijdigheden reeds lang aanleiding bestond, en dit heeft de invoering gemakkelijker gemaakt van eenen maatregel, die in de toepassing veel bezwaarlijks heeft en nog veel verbetering behoeft, alvorens hij een duurzaam bestanddeel van ons finantieel stelsel kan worden. Had Sir Robert Peel niet een onmiddellijk werkend middel behoeft, dan zou hij hoogst waarschijnlijk tot deze proefneming in plaats van de inkomste-tax de toevlucht genomen hebben, om de eenvoudige reden dat de eene een blijvende maatregel kan zijn en de andere niet.

Het is voorzeker opmerkelijk dat wij nu nog, in het midden der negentiende eeuw, de ware beginselen in zake van belasting hebben uit te maken. Wij geven het eene beginsel na het andere op, tot dat hetgeen nog maar eene eeuw geleden als heerlijke ontdekkingen beschouwd werd, gelijkgesteld wordt met de barbaarsche verbeurdverklaringen van de liantiers der middeleeuwen: hoofdgelden, belasting op arbeid en vlijt,

op kapitaal, op levensmiddelen en op handelsartikelen in het algemeen worden thans schier eenstemmig verworpen. En zoo keeren wij ten laatste terug tot eene belasting, die in beginsel de ruwste is van alle en in de toepassing niet de minst hatelijke, tot eene belasting, die reeds in de middeleeuwen door den leenheer van zijne onderzaten geheven werd.

— Volgens berigten uit Nieuw Grenada had te Bogota eene oproerige demonstratie der ultra-radikalen plaats gehad, die aanvankelijk een dreigend aanzien bekwaam, doch gelukkig nog tijdig genoeg onderdrukt werd.

— Tijdingen uit Jamaica dd. 22 Juni deelen mede, dat de Wetgevende Vergadering nog niets verder bevorderd was. Er waren vele overtradingen begaan door de koffij te vervalschen en met chichosel te vervangen: ingevolge de wet zijn deze gestraft geworden.

— Door eene Engelsche maatschappij worden thans de noodige stappen gedaan, om eene onderzeesche telegrafische verbinding tusschen het eiland Korfu en de Albaneesche kust daar te stellen, waardoor de berigten der Indische overland post ten minste 40 uren vroeger in Triest zouden bekend worden.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 13 Juli. Men schrijft uit Kassel, dd. 5 Juli: Vijf van de officieren van den algemeenen staf van het Russische leger, waaronder de generaal, die aan het hoofd der ingenieurs van het aktieve leger staat, zijn met verlof naar buiten lands vertrokken; hetgeen met de verwachting van een algemeenen oorlog bezwaarlijk te vereenigen is; doch aan geen hoofdofficier van het vierde en vijfde legerkorps is verlof verleend.

— Uit Berlijn en andere Zuid-Duitsche Staten luiden de berigten nopens den stand van het graanwas bij voortdurend zeer gunstig; van rogge en tarwe wordt een vrij goede, voor gerst en haver een overvloedige oogst verwacht.

— Van 6 tot 9 Juli, zijn in Baden-Baden ruim 600 badgasten aangekomen. Men heeft daar, zoowel als in andere Duitse badplaatsen opgemerkt, dat vele aanzienlijke Russen, na hunne families derwaarts gelicht te hebben, onmiddellijk weder naar St. Petersburg terugkeeren, hetgeen in vroegere jaren nooit het geval was. Onder de badgasten te Baden-Baden bevinden zich zekere Jakobs, die door goudwasscherij op zijn verlattingen in het Ural-gebergte, het aanzienlijk vermogen van nagenoeg vijftien millioen roebels heeft verworven.

— Op 9 Juli bedroeg het getal badgasten te Wiesbaden 9737. In de badplaats, ons is voor de vreemdelingen bijna geen huisvesting te bekomen. Men schrijft uit Kopenhagen, dat de *Prinsesse* heeft de eerste lezing plaats gehad van een wetsontwerp tot de verandering van pachtgrond van vruchten eigendom. Tot eene tweede lezing werd besloten.

BERLIJN, 13 Juli. De voorstellen van Pruisen aan de tolkonferentie tot verlaging der regten op de granen schijnen gunstig te zullen opgenomen worden.

WEENEN, 12 Juli. De Porte heeft wegens de gebeurtenissen te Smyrna volledige voldoening gegeven. De Pacha is afgezet en gestrengte maatregelen zijn tegen de uitgewekenen genomen.

— Men schrijft uit Trieste, 12 Juli. De *Grijsche* stoomboot is aangekomen, met het bericht, dat de zekste in de krenten op Murea, Gephalonie en Zante zeer sterk toeneemt.

De stoomboot uit de Levant brengt de tijding mede, dat ook de ziekte in het Rozijs ook te Chiesme en Samos sterk is toeneemende.

— De grootlogothet, Aristachi, die gedurende de tegenwoordigheid van vorst Menschikoff te Constantinopel diwaals genoemd werd, is met een andere zendinge alhier aangekomen.

BRUSSEL, 13 Juli. De berigten omtrent de verwoestingen door het onweder van 11. Zaterdag aangerigt, luiden bij voortdurend hoogst bedroevend. Te Baugnies stond de straatweg tot bij de kerk, ter lengte van 1000 ellen, geheel onder water, dat met schuim bedekt was.

STADSNIEUWS.

In de 220ste Staats-Loterij zijn in de 3e Klasse bij de 16e Trekking prijzen van f 1000 of daarboven te beurt gevallen aan N° 2062 en 18773 ieder f 1000, N° 8002 f 1000 en premie f 30,000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 14 Juli.

ONDERTRUWD (13 Juli): J. C. Zimmerman met S. J. Vrolijk.

GETROUWD (13 Juli): G. B. Hasenfeld, van Londen met S. J. W. Hoppe.

OVERLEDEN (9 Juli): A. M. Hendriks, 87 j.

